

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 242

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 aprilie 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
Decizia nr. 78 din 14 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 76 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare	1-3	120.	— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind corelarea gradelor profesionale și a gradațiilor stabilite pentru personalul silvic cu funcțiile deținute de personalul silvic aflat în activitate la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată și modificată prin Legea nr. 427/2001
Decizia nr. 83 din 14 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, 334 și 374 din Codul de procedură penală.....	3-6		6-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 78

din 14 martie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 76 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 76 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Davos Com Prod” — S.R.L. din comuna Surduc în Dosarul nr. 6.483/2001 al Judecătoriei Sectorului 1, municipiul București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază

că dispozițiile de lege criticate nu contravin, așa cum susține autorul ei, prevederilor art. 21 din Constituție și nici ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci, dimpotrivă, largesc posibilitățile de executare a creanțelor bugetare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 iulie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 6.483/2001, **Judecătoria Sectorului 1, municipiul București, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 76 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Davos Com Prod” — S.R.L. din comuna Surduc într-o cauză având ca obiect contestația formulată de această societate comercială împotriva procesului-verbal de control vamal întocmit de Direcția regională vamală interjudețeană Cluj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 21, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens se consideră că prin dispoziția legală conform căreia „contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea” se încalcă accesul liber la justiție, prin aceea că partea este obligată să aștepte declanșarea procedurii executării silite, fără a putea solicita justiției desființarea actului nelegal.

Judecătoria Sectorului 1, municipiul București, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Astfel, se arată că prevederile art. 76 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, care stabilesc condiția existenței unei executări silite pentru a se promova contestația la executare, nu împiedică accesul liber la justiție, ci reglementează doar condițiile exercitării dreptului la acțiune. Instanța de judecată nu reține nici susținerea privind încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „conformitatea textului art. 76 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 cu textul Convenției Europene a Drepturilor Omului nu reprezintă o chestiune de neconstituționalitate, contrarietatea nefiind raportată la un text constituțional”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens se arată că procedura investirii instanței de judecată cu soluționarea contestației la executare, în temeiul art. 76 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, nu este contrară art. 21 din Constituție, ci, dimpotrivă, „reglementează condițiile egale și concrete de exercitare a drepturilor procesuale de către toți cei îndreptățiți, la realizarea aceluiași categorii de interese recunoscute de aceleași dispoziții legale”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 76 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare. Dispozițiile acestui alineat sunt în strânsă legătură cu prevederile celorlalte alineate ale art. 76 din ordonanța criticată, articol al cărui conținut este următorul:

— Art. 76: „*Cei interesați pot face contestație împotriva oricărei executări silite, fiecărui act de executare silită efectuat de organele de executare competente, precum și în cazul în care acest organ refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.*”

Contestația poate fi făcută împotriva titlului executoriu, în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o procedură care să prevadă posibilitatea ca o instanță competentă să se pronunțe asupra acestuia.

Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate textul de lege criticat contravine art. 21 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Art. 21 din Constituție prevede: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept.”

Art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stabilește: „1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, în special, dreptul:

a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa;

b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;

c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

a) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;

e) să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, reglementează situațiile în care cei interesați pot face contestație la instanța competentă împotriva oricărei executări silită în materia creanțelor bugetare. Între acestea este și contestația prevăzută la alin. 2 al art. 76 din ordonanță, îndreptată „[...] împotriva titlului executoriu, în temeiul căruia a fost pornită executarea [...]“. Acest alineat, criticat ca fiind neconstituțional, extinde sfera contestației la executarea silită a creanțelor bugetare și cu privire la „titlul executoriu, în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță

judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o procedură care să prevadă posibilitatea ca o instanță competentă să se pronunțe asupra acestuia“. Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile art. 76 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 nu încalcă dreptul de acces liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, ci, dimpotrivă, îl consolidează prin aceea că prevede posibilitatea pentru cei interesați de a formula contestație la executarea silită a unei creanțe bugetare și în cazul în care titlul executoriu s-a constituit pe cale extrajudiciară. În consecință, critica de neconstituționalitate nu poate fi primită.

Pentru aceleași argumente urmează să fie înlăturată și susținerea potrivit căreia art. 76 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, contravine dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind „Dreptul la un proces echitabil“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 76 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Davos Com Prod“ — S.R.L. din comuna Surduc în Dosarul nr. 6.483/2001 al Judecătoriei Sectorului 1, municipiul București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 83

din 14 martie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, 334 și 374 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, 334 și 374 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Virgiliu Cralea în Dosarul nr. 2.616/2001 al Tribunalului Tulcea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 18 din 18 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 26 martie 2001. În ceea ce privește dispozițiile art. 334 și 374 din Codul de procedură penală, se învederează că posibilitățile procesuale ale procurorului sunt identice cu cele ale celorlalte părți, astfel încât acestuia nu i se creează nici un privilegiu de natură să încalce dreptul la apărare al inculpatului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 decembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.616/2001, **Tribunalul Tulcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, 334 și 374 din Codul de procedură**

penală. Excepția a fost ridicată de Virgiliu Cralea, intimat în apelul declarat împotriva unei sentințe a Judecătoriei Tulcea prin care autorul excepției fusese achitat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 266 pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 317, 334 și 374 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece contravin prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituție referitoare la dreptul la apărare, precum și celor ale art. 49 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, considerând că este supus unei restrângeri nejustificate a drepturilor sale. De asemenea, autorul excepției susține că textele legale criticate aduc atingere și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil. Autorul excepției arată, de asemenea, că este inequitabil ca în fața instanței de apel reprezentantul Parchetului să poată cere schimbarea încadrării juridice a faptei, conform art. 334 din Codul de procedură penală, articol care nu stabilește nimic cu privire la limitele și rațiunea unei astfel de cereri, cu toate că, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza judecării în primă instanță, Ministerul Public a susținut în mod constant aceeași încadrare juridică, cu privire la care a fost prezentat materialul de urmărire penală și s-a desfășurat cercetarea judecătorească și în funcție de care inculpatul și-a făcut apărările. Procedând la judecarea cererii de schimbare a încadrării juridice a faptei în calea de atac a apelului, instanța își mărginește independența și își pierde imparțialitatea, deoarece devine titularul acțiunii penale relative la noua încadrare, având totodată și competența de a judeca. În momentul în care procurorul cere schimbarea încadrării juridice, lasă fără conținut acuzarea concretă care a făcut obiectul activității sale până în acel moment, refuză propriul act de încadrare juridică și de susținere a acțiunii publice și transferă judecătorului aceste prerogative. Toate acestea echivalează cu o autosesizare a judecătorului, care, însușindu-și cererea de schimbare a calificării juridice și judecând în raport cu această nouă calificare, încetează să fie imparțial. De aici autorul excepției de neconstituționalitate trage concluzia că art. 317 din Codul de procedură penală, care prevede că instanța este legată să judece fapta în calificarea dată mai mult ori mai puțin explicit prin rechizitoriu, încalcă dreptul la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție și restrânge exercițiul acestui drept, contravenind art. 49 din Constituție. În acest context procesul nu este echitabil, iar instanța nu este independentă și imparțială, deoarece ea se autosesează și tot ea judecă. Se susține că prin reglementarea cuprinsă în art. 317, 334 și 374 din Codul de procedură penală inculpatul este supus unui proces judiciar arbitrar, la discreția Ministerului Public și cu participarea instanței pe poziție de acuzator, în cazul în care schimbarea calificării este însoțită de către aceasta.

Exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată arată că aceasta este nefondată datorită caracterului devolutiv al apelului, astfel încât motivele de apel pot viza orice aspecte ale cauzei, nefiind expres prevăzute de lege, ca în cazul recursului, și pot fi formulate și oral, în ziua judecării, fără a se face excepție în raport cu calitatea apelantului.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază argumentele invocate de autorul excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiate. Se arată că, întrucât procurorul constituie un apărător al intereselor generale ale societății, al ordinii de drept, neavând atribuțiile judecătorului, competența lui se limitează la acte procedurale care intervin înainte de activitatea de deliberare a instanței. Procurorul nu judecă, nu emite hotărâri judecătorești. Potrivit dispozițiilor art. 320 alin. 4 din Codul de procedură penală, atât procurorul, cât și părțile au posibilitatea de a cere administrarea de probe noi în cursul cercetării judecătorești, fapt ce poate duce la schimbarea încadrării juridice, în deplină concordanță cu principiile dreptului penal și procesual penal. Efectul devolutiv al apelului și faptul că motivele de apel pot viza orice aspect al cauzei reprezintă argumente în susținerea constituționalității textelor de lege criticate. Legea dă dreptul procurorului ca până la încheierea dezbaterilor să formuleze și alte motive de apel, în afara celor arătate în actul de sesizare a instanței, chiar în condițiile în care motivele susținute oral nu coincid cu cele formulate în scris. În concluzie, se apreciază că dispozițiile art. 334 și 374 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Se arată că „încadrarea juridică a unei fapte are o importanță vitală pentru soluționarea echitabilă a unui conflict de drept penal“, în timp ce „condițiile prevăzute în art. 334 din Codul de procedură penală impun instanței dubla obligație pe care o are în legătură cu schimbarea încadrării juridice, încălcarea acesteia atrăgând nulitatea actului astfel efectuat“, ceea ce reprezintă o reflectare a dreptului la apărare.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere exprimate de președintele Camerei Deputaților și de Guvern, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Curtea reține că instanțele judecătorești au competența ca, în condițiile legii, să se pronunțe printr-o încheiere motivată asupra admisibilității excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în fața lor și să constate dacă cererea unei părți sau a procurorului de ridicare a unei asemenea excepții este „admisibilă“ sau „inadmisibilă“. Sub acest aspect Curtea constată că în prezenta cauză instanța a respins în mod neîntemeiat, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 din Codul de procedură penală, cu motivarea că prin Decizia nr. 18 din 18 ianuarie 2001 Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestui text de lege și a respins excepția ridicată la acea dată. Hotărârea instanței de a sesiza Curtea Constituțională doar cu excepția de neconstituționalitate a art. 334 și 374 din Codul de procedură penală este contrară dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, care prevăd că nu pot face obiectul controlului de constituționalitate prevederile legale constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. Este evident că, în cazul dispozițiilor art. 317 din Codul de procedură penală, cu privire la care Curtea a decis că sunt constituționale, nu este îndeplinită ipoteza prevăzută de lege, pentru ca, sub acest aspect, excepția să fie considerată de instanță ca fiind inadmisibilă. În consecință, Curtea urmează să rețină că a

fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate așa cum aceasta a fost ridicată de către autorul ei, prin cererea aflată la dosarul cauzei, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, 334 și 374 din Codul de procedură penală, texte de lege care au următoarea redactare:

— Art. 317: „*Judecata se mărginește la fapta și la persoana arătată în actul de sesizare a instanței, iar în caz de extindere a procesului penal, și la fapta și persoana la care se referă extinderea.*”;

— Art. 334: „*Dacă în cursul judecării se consideră că încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare urmează a fi schimbată, instanța este obligată să pună în discuție noua încadrare și să atragă atenția inculpatului că are dreptul să ceară lăsarea cauzei mai la urmă sau eventual amânarea judecării, pentru a-și pregăti apărarea.*”;

— Art. 374: „*Motivele de apel se formulează în scris, prin cererea de apel sau printr-un memoriu separat, care trebuie să fie depus la instanța de apel cel mai târziu până în ziua judecării. Motivele de apel se pot formula și oral în ziua judecării.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale:

— Art. 24 alin. (1): „*Dreptul la apărare este garantat.*”;

— Art. 49: „*(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; destășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*”

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate în motivarea excepției, au următorul cuprins: „*1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de sedință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.*”

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită. [...]”

Potrivit art. 264 alin. 1 din Codul de procedură penală, „*rechizitoriul constituie actul de sesizare a instanței de judecată*”. Astfel, în materie penală sesizarea instanței se realizează, de regulă, prin rechizitoriul procurorului și numai în mod excepțional instanțele de judecată pot pune în mișcare acțiunea penală în cazul în care persoana vătămată se adresează cu plângere instanței de judecată în condițiile prevăzute la art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, precum și în cazul extinderii procesului penal cu privire la alte fapte săvârșite de inculpat. Sub acest aspect obiectul judecării, așa cum acesta este reglementat de art. 317 din Codul de procedură penală, nu contravine dreptului la apărare consacrat de art. 24 din Constituție și nici nu reprezintă o restrângere nejustificată a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Astfel,

susținerea autorului excepției, conform căreia reglementarea art. 317 este atât de largă încât permite judecătorului aplicarea oricărui text la care face referire, mai mult sau mai puțin explicit, rechizitoriul, este neîntemeiată și urmează să fie respinsă. Curtea constată că textul de lege criticat oferă suficiente garanții dreptului la apărare, întrucât limitează judecata la fapta și la persoana arătată în actul de sesizare a instanței sau în actul de extindere a procesului penal, în funcție de aceste acte, cunoscute de părțile în proces, pregătindu-se apărările. De altfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 317 din Codul de procedură penală Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 18 din 18 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 26 martie 2001, reținând constituționalitatea textului de lege criticat.

În ceea ce privește dispozițiile art. 334 din Codul de procedură penală, Curtea constată că schimbarea încadrării juridice a faptei este un act procesual necesar în cazurile în care rechizitoriul a reținut din eroare o anumită încadrare sau atunci când în cursul judecării apar elemente noi de natură să determine o altă încadrare juridică decât cea dată prin actul de sesizare a instanței.

Inițiativa schimbării încadrării juridice a faptei, indiferent dacă are loc în fața primei instanțe sau în judecarea căilor de atac, aparține instanței de judecată, părților, precum și procurorului. Acest drept al părților și al procurorului de a solicita instanței modificarea cadrului procesual rezultă din prevederile art. 301 alin. 1 din Codul de procedură penală, normă de aplicare generală, conform căreia, „*În cursul judecării, procurorul și oricare dintre părți pot formula cereri, ridica excepții și pune concluzii*”.

Dispoziția legală criticată impune instanței obligația de a pune în discuție noua încadrare și de a atrage atenția inculpatului că are dreptul să ceară acordarea răgazului necesar pentru a-și pregăti apărarea. Sub acest aspect Curtea reține că aceste obligații care incumbă instanței judecătorești reprezintă veritabile garanții ale dreptului la apărare și ale dreptului la un proces echitabil.

Pe de altă parte, susținerea autorului excepției, în sensul că dispozițiile art. 334 din Codul de procedură penală aduc atingere independenței și imparțialității instanței de judecată, este, de asemenea, neîntemeiată. Curtea constată că prevederile legale criticate nu numai că nu îngăduiesc independența și imparțialitatea instanței, ci, dimpotrivă, acestea sunt expresia principiului consacrat de art. 123 alin. (2) din Constituție, conform căruia „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii*”. Astfel, instanța judecătorească, în virtutea rolului său activ, consacrat de art. 4 din Codul de procedură penală, are obligația de a pune în discuția părților o nouă încadrare juridică, ori de câte ori în cursul judecării se consideră că încadrarea dată faptei prin actul de sesizare urmează să fie schimbată. Sub acest aspect imparțialitatea judecătorului nu este afectată atunci când, la propunerea unei părți sau a procurorului, conform procedurii stabilite de lege, dispune schimbarea încadrării juridice a faptei inculpatului, întrucât orice hotărâre adoptată se fundamentează pe aprecierea probelor existente în cauză. Cu acest prilej instanța nu devine titularul acțiunii penale relative la noua încadrare, așa cum pretinde autorul excepției, ci face aplicarea principiilor procesuale penale, în special a principiului aflării adevărului. Schimbarea încadrării juridice apare ca necesară tocmai pentru a se asigura o soluționare corectă a cauzei, în cadrul unui proces echitabil.

Cu privire la dispozițiile art. 374 din Codul de procedură penală, care au ca obiect de reglementare motivarea apelului, Curtea constată că argumentele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției sunt neîntemeiate. Curtea reține că dispozițiile art. 374 din Codul de procedură penală nu îngăduiesc dreptul la apărare al inculpatului, nici dreptul la exercitarea căilor de atac, oricare dintre părțile

în proces sau procurorul având posibilitatea de a formula motivele de apel, în scris sau oral, până în ziua judecării inclusiv. Prin urmare, părțile și procurorul au dreptul, potrivit legii, ca până la încheierea dezbaterilor să formuleze și alte motive de apel decât cele comunicate în scris, anterior. În virtutea efectului devolutiv al apelului motivele de apel pot viza orice aspect al cauzei, inclusiv modificarea cadrului procesual prin schimbarea încadrării juridice a faptei. Oricare ar fi momentul solicitării schimbării încadrării juridice, instanța de judecată este obligată să respecte

cerințele impuse de lege cu privire la această instituție juridică, respectiv punerea în discuția părților a noii încadrări și atenționarea inculpatului că are dreptul să ceară acordarea timpului necesar pentru pregătirea apărării.

În altă ordine de idei, Curtea constată că, pentru motivele arătate mai sus, nu se poate reține nici încălcarea prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, textele legale criticate fiind în deplină concordanță cu principiul fundamental privind dreptul persoanei la un proces echitabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, 334 și 374 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Virgiliu Cralea în Dosarul nr. 2.616/2001 al Tribunalului Tulcea.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind corelarea gradelor profesionale și a gradațiilor stabilite pentru personalul silvic cu funcțiile deținute de personalul silvic aflat în activitate la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată și modificată prin Legea nr. 427/2001

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată și modificată prin Legea nr. 427/2001,

în baza art. 8 alin. (10) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările ulterioare, emite următorul ordin:

Art. 1. — Modul de corelare a gradelor profesionale și a gradațiilor prevăzute la art. 7 și 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată și modificată prin Legea nr. 427/2001, cu funcțiile deținute de personalul silvic respectiv în structurile silvice existente se face în conformitate cu prevederile cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se aplică personalului silvic din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor și structurilor silvice private aflate în funcțiune la data intrării în vigoare a prezentului ordin, precum și personalului silvic care ocupă funcții publice la data intrării în vigoare a prezentului ordin, ținându-se seama de funcțiile ocupate și înscrise în carnetul de muncă. În acest sens va fi luată în considerare întreaga perioadă de activitate desfășurată în silvicultură până la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 3. — (1) Încadrarea personalului silvic prevăzut la art. 2 pe grade profesionale și gradații se face de către

comisiile de încadrare și promovare înființate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată și modificată prin Legea nr. 427/2001.

(2) Acțiunea de încadrare pe grade profesionale și gradații, prin corelare, se va încheia în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, urmând ca după acest termen încadrarea și promovarea personalului silvic să se facă în temeiul ordinului conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, pentru aprobarea Regulamentului privind constituirea, funcționarea și atribuțiile comisiilor de încadrare și promovare pe grade profesionale și gradații a personalului silvic.

(3) Personalul silvic aflat în funcție la data intrării în vigoare a prezentului ordin, care în urma acordării unui grad profesional nu îndeplinește condiția gradului minim necesar funcției deținute, își păstrează funcția deținută.

Art. 4. — Pentru personalul silvic care îndeplinește în același timp o funcție publică comisia de încadrare și promovare din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură va face corelarea în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.009/2000 privind corelarea

gradelor profesionale prevăzute în Statutul personalului silvic cu categoriile, clasele și gradele aferente funcțiilor publice, prevăzute în Statutul funcționarilor publici.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 18 martie 2002.
Nr. 120.

ANEXĂ

CORELAREA

funcțiilor personalului silvic din structurile silvice de administrare a fondului forestier național cu gradele profesionale și gradațiile prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată și modificată prin Legea nr. 427/2001

Nr. crt.	Funcțiile personalului silvic aflate în activitate în diverse structuri silvice	Gradele profesionale și gradațiile prevăzute în Statutul personalului silvic, corespunzătoare funcțiilor din col. 1
0	1	2
I. Personalul silvic din centrala Regiei Naționale a Pădurilor		
1.	Director general	Inginer inspector general silvic, gradația I
2.	Director general adjunct	Inginer inspector general silvic, gradația a II-a
3.	Consilier general	Inginer inspector general silvic, gradația a II-a
4.	Director	Inginer inspector silvic, gradația I
5.	Șef serviciu	Inginer inspector silvic, gradația a II-a
6.	Șef birou	Inginer inspector silvic, gradația a III-a
7.	Inspector general	Inginer inspector general silvic, gradația a III-a
8.	Purtător de cuvânt	Inginer-șef silvic, gradația I
9.	Inginer principal I	Inginer-șef silvic, gradația I
10.	Inginer principal II	Inginer-șef silvic, gradația a II-a
11.	Inginer principal III	Inginer-șef silvic, gradația a III-a
12.	Inginer	Inginer silvic
13.	Subinginer principal	Subinginer silvic principal, gradația a III-a
14.	Subinginer	Subinginer silvic, gradația a II-a
15.	Tehnician silvic principal	Tehnician silvic principal, gradația a III-a
16.	Tehnician	Tehnician silvic, gradația a II-a
II. Personalul silvic din direcțiile silvice aflate în structura Regiei Naționale a Pădurilor		
1.	Director	Inginer inspector silvic, gradația a II-a
2.	Inginer-șef	Inginer inspector silvic, gradația a II-a
3.	Șef serviciu	Inginer-șef silvic, gradația a II-a
4.	Șef birou	Inginer-șef silvic, gradația a III-a
5.	Inginer principal	Inginer-șef silvic, gradația a III-a
6.	Inginer	Inginer silvic
7.	Subinginer principal	Subinginer silvic principal, gradația a III-a
8.	Subinginer	Subinginer silvic, gradația a II-a
9.	Tehnician principal	Tehnician silvic principal, gradația a III-a
10.	Tehnician	Tehnician silvic, gradația a II-a
III. Personalul silvic din cadrul ocoalelor silvice aflate în structura Regiei Naționale a Pădurilor		
1.	Șef ocol	Inginer-șef silvic, gradația a II-a
2.	Inginer principal	Inginer-șef silvic, gradația a III-a
3.	Inginer	Inginer silvic
4.	Inginer debutant	Inginer silvic debutant
5.	Subinginer principal	Subinginer silvic principal, gradația a III-a
6.	Subinginer	Subinginer silvic, gradația a III-a
7.	Subinginer debutant	Subinginer silvic debutant
8.	Tehnician principal	Tehnician silvic principal, gradația a III-a
9.	Tehnician	Tehnician silvic, gradația a III-a
10.	Tehnician debutant	Tehnician silvic debutant
11.	Șef district silvic	Inginer silvic Subinginer silvic, gradația a II-a Tehnician silvic principal, gradația a II-a
12.	Maistru principal de vânatoare	Subinginer silvic principal, gradația a III-a Tehnician silvic principal, gradația a III-a
13.	Maistru de vânatoare	Tehnician silvic, gradația a II-a
14.	Pădurar principal (inclusiv pentru vânatoare)	Pădurar, gradația I

0	1	2
15.	Pădurar (inclusiv pentru vânatoare)	Pădurar, gradația a III-a
16.	Pădurar debutant	Pădurar debutant
IV. Personalul silvic din cadrul secțiilor de producție aflate în structura Regiei Naționale a Pădurilor (pepiniere silvice centrale, fazanerii, păstrăvării, centre de prelucrare și valorificare a produselor pădurii și altele asemenea, secții de drumuri, administrații de parcuri)		
1.	Șef secție	Inginer-șef silvic, gradația a II-a Subinginer silvic, gradația a II-a
2.	Inginer principal	Inginer silvic
3.	Inginer	Inginer silvic
4.	Inginer debutant	Inginer silvic debutant
5.	Subinginer principal	Subinginer silvic principal, gradația a III-a
6.	Subinginer	Subinginer silvic, gradația a III-a
7.	Subinginer debutant	Subinginer silvic debutant
8.	Tehnician principal	Tehnician silvic principal, gradația a III-a
9.	Tehnician	Tehnician silvic, gradația a III-a
10.	Tehnician debutant	Tehnician silvic debutant
V. Personalul silvic din cadrul atelierelor de producție aflate în structura Regiei Naționale a Pădurilor (pepiniere silvice centrale, fazanerii, păstrăvării, centre de prelucrare și valorificare a produselor pădurii și altele asemenea, secții de drumuri, administrații de parcuri)		
1.	Șef atelier	Inginer silvic, gradația I Subinginer silvic, gradația a II-a Tehnician silvic principal, gradația a II-a
2.	Tehnician principal	Tehnician silvic principal, gradația a III-a
3.	Tehnician	Tehnician silvic, gradația a III-a
4.	Tehnician debutant	Tehnician silvic debutant
VI. Personalul silvic din activitatea de cercetare și proiectare aflat în structura Regiei Naționale a Pădurilor		
1.	Director	Inginer inspector silvic, gradația a II-a
2.	Director adjunct științific, tehnic, producție	Inginer inspector silvic, gradația a III-a
3.	Secretar științific, tehnic	Inginer-șef silvic, gradația I
4.	Șef secție cercetare/proiectare	Inginer-șef silvic, gradația a II-a
5.	Șef laborator	Inginer-șef silvic, gradația a III-a
6.	Cercetător științific principal, gradul I	Inginer inspector silvic, gradația a II-a
7.	Cercetător științific principal, gradul II	Inginer-șef silvic, gradația I
8.	Cercetător științific principal, gradul III	Inginer-șef silvic, gradația a II-a
9.	Cercetător științific	Inginer silvic
10.	Inginer tehnolog (proiectant) principal, gradul I	Inginer inspector silvic, gradația a II-a
11.	Inginer tehnolog (proiectant) principal, gradul II	Inginer-șef silvic, gradația I
12.	Inginer tehnolog (proiectant) principal, gradul III	Inginer-șef silvic, gradația a II-a
13.	Inginer tehnolog (proiectant)	Inginer silvic
14.	Șef serviciu tehnic/producție	Inginer-șef silvic, gradația a III-a
15.	Șef birou tehnic/producție	Inginer-șef silvic, gradația a III-a
16.	Inginer principal	Inginer-șef silvic, gradația a III-a
17.	Inginer	Inginer silvic
18.	Inginer debutant	Inginer silvic debutant
19.	Subinginer principal	Subinginer silvic principal, gradația a III-a
20.	Subinginer	Subinginer silvic, gradația a III-a
21.	Subinginer debutant	Subinginer silvic debutant
22.	Tehnician principal	Tehnician silvic principal, gradația a III-a
23.	Tehnician	Tehnician silvic, gradația a III-a
24.	Tehnician debutant	Tehnician silvic debutant

NOTĂ:

1. Categoria „debutant” se referă la personalul silvic aflat în primul an după absolvirea unității de învățământ de specialitate și se supune prevederilor art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată și modificată prin Legea nr. 427/2001.

2. Funcțiile prevăzute în coloana 1 sunt cele aferente statelor de funcții în vigoare la data de 1 ianuarie 2002. Comisiile de încadrare și promovare vor stabili echivalența funcțiilor înscrise în carnetul de muncă al fiecărei persoane cu funcțiile din coloana 1 și vor face încadrarea prin corelare cu gradele profesionale și gradațiile prevăzute în coloana 2.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro